

че никакъ не може да е така, защото въ оно-ва врѣмя, кога сж прѣвожданы црковны-ты книги на тоя языкъ, Славянско-то поколѣніе е было вече съвршено раздѣлено на племена, всяко племя е было отдѣлено отъ другы-ты и гражданскы и нѣравствено и всякое е было измѣнило Славянский языкъ, и отъ него си е было образовало особно нарѣчіе, та не е имало дѣ и какъ да ся уварди прѣвоначалный Славянский языкъ до тогава, какво-то на него да прѣведѣть црковны-ты книги. Слѣдователно съвршенѣ правдѣ имать они, кои-то мыслять, че языкъ-тъ на црковны-ты ии книги, както ся каза по-горѣ е языкъ на Българы-ты, кой-то сж тѣи употрѣблявали въ девятый вѣкъ слѣдъ Р. Х. Тоя языкъ нѣкой отъ Славянскы-ты племена сж употрѣблявали, както ся каза по-горѣ, за писм ень; и за това сж го нарекли съ обще имя Славянский. Испослѣ всякое отъ тѣя племена си образовало за писменъ языкъ свое-то нарѣчіе, и така нареченый Славянский остана да ся употрѣблява само въ Богослуженіе-то, и тогава го нарекохъ Црковно-Славянский. Това да приемень за вѣрно и доказано, та да разгледаме какъвъ е Црковно-Славянский языкъ и може ли той да послужи сега намъ да ся изучваме съ него.